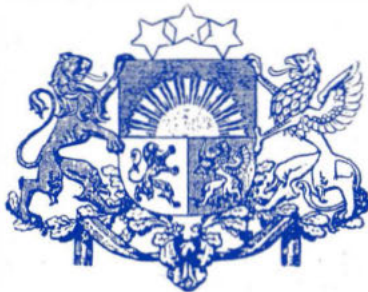

Jani kommitti - 1960

**HAR VI
RÄTT
ATT
GLÖMMA?**

Juniappell

Under några sommarveckor för 20 år sedan ströks från Europas karta tre självständiga stater — Estland, Lettland och Litauen. Stalin och Hitler hade blivit bundsförvanter. I sitt brutala maktbegär hade de bildat en ömsesidig biståndspakt. De hade på kartan delat stora partier av Europa sins emellan. Med våld och svek förintade sedan Sovjet och Hitler-Tyskland andra folks frihet och kastade Europa in i ett brinnande storkrig.

Estland, Lettland och Litauen hade inte tillräckliga militärstyrkor för att motstå Sovjetunionens tusentals flygplan, dess pansararméer, dess soldatmiljoner. Folken i dessa länder måste hjälplösa åse ett av historiens största bedrägerier, de s. k. val som den kommunistiska propagandan arrangerade för att kunna påstå, att balterna frivilligt avstått från sitt självständiga liv och böjt sig under det kommunistiska oket.

Idag förstår världens fria folk hotet från kommunismen. Hundra miljoner människor som för två decennier sedan var medborgare i fria och självständiga stater, har tvingats bli Svojetunionens slavar. Berlinkrisen, blodbadet i Ungern, Chrustjevs oförblommerade uttalanden i olika sammanhang har lärt människorna, att Sovjetunionen icke har ändrat sitt väsen, att den våldsmentalitet, som de baltiska folken föll offer för 1940, består.

Men människans eviga frihetslängtan kan ej kvävas ens under hårdaste förtryck. De baltiska folkens lidanden, de oräkneliga oskyldiga offren har endast stärkt okuvligheten och frihetskänslan. Efter

20 år står de baltiska folken bakom och hitom järnridån alltjämt redo att i främsta ledet kämpa för sin frihet, att slå vakt om den västerländska kristna kulturen. Med oss står idag långt flera än någonsin. Ständigt ökas deras antal, som är beredda att — överallt och alltid, målmedvetet och oförtrutet — verka för människovärdet, för frihetens odelade princip.

Vi lever vidare. Vi ser framåt. Och vi sänder vår hälsning till våra underkuvade landsmän. Vi gör det i den övertygelsen, att frihetens dag dock icke ligger alltför fjärran.

BALTISKA JUNIKOMMITTEN

med

<i>Esternas Representation</i>	<i>Lettiska Centralrådet</i>
<i>Estniska Nationalrådet</i>	<i>Lettiska Nationella Fonden</i>
<i>Estniska Nationalfonden</i>	<i>Lettiska Hjälpkommittén</i>
<i>Estniska Kommittén</i>	<i>Samarbetskommittén för</i>
<i>Estniska Studentförbundet</i>	<i>Lettisk Ungdom</i>

Litauiska Föreningen

Baltiska Kommittén

Opinionsmöte för de Baltiska Folkens Frihet

Tisdagen den 21 juni 1960, kl. 19.30

i Fristadsskolans aula, Eskilstuna

PROGRAM

Hälsningsanförande Vet. Ph. Selli

Juniappell

Solosång

Üks pisar langeb — En tår faller . M. Lüdig

Sind tervitame — Dig hälsar vi . A. Karindi

Anföranden Riksdagsm. B. Gustavsson
Ombudsman A. Trotzig

Pianosolo Pianist S. Purre

Preludium S. Purre

Meditation nr 2 S. Purre

Anföranden Riksdagsman S. Wedén
Dr. fil. theol. H. Biezais
Redaktör H. H. Puusepp

Körsång Eskilstuna Estniska
Blandade Kören

Kaugel — Där borta H. Känd

Kord langeb raudne — En gång . J. Aavik

Kõik taevad laulvad — I himlar sjunger L. van Beethoven

Dirigent K. Järvlepp